

М. Д. = Млявий день

ХЛЮП! Джуді Муді прокинулася. Крап, крап, крап – дощ торохкотів по даху. Ляп, ляп, ляп – краплі стікали по вікну. Знову! Лило вже сім днів поспіль. Нуд-но!

Вона, Джуді Муді, стомилася від дощу, її просто нудило від нього.

Джуді запхала голову під подушку. Якби ж тільки вона захворіла. Захворіти – то було б чудово. Ти лишаєшся вдома, п'єш газовану воду на сніданок, їси порізані на смужки тости і дивишся телевізор у себе в кімнаті. Увесь день читаєш

детективи про студентку-медичку Черрі Еймс^{*}. І їси смачні вишневі льодяники від кашлю. Гей! Може, Черрі Еймс назвали на честь льодяників від кашлю!^{**}

Джуді взяла стару мамину книжку про Черрі Еймс і запхала до рота льодяника від кашлю.

– Вставай, ледащо! – гукнув Стінк, стукаючи в двері.

– Не можу, – відповіла Джуді. – Забагато дощу.

– Що?

– Нічого. Просто йди до школи без мене.

– Мамо, Джуді пропускає школу! – закричав Стінк.

^{*} Серія з 27-ми детективів, написаних і виданих у США у 1943–1968 рр.

^{**} Ім'я Черрі – Cherry – пишеться так само, як і слово «вишня» – cherry.

До кімнати зайшла мама.

– Джуді, люба, що сталося?

– Я хвора. *На дощ*, – прошепотіла вона Миші.

– Хвора? Що з тобою? Що болить? – запитала мама.

– Голова. Це все дощ.

– У тебе болить голова?

– Так. І горло. А ще в мене лихоманка. І затерпла шия.

– Це від снання на словнику, – сказав Стінк. – Щоб написати контрольну з правопису.

– Ні.

– Так!

– Дивись, у мене язик червоний, – Джуді показала Стінкові свій червоний від вишневих льодяників язик.

Мама помацала Джуді чоло.

– Не схоже, що в тебе лихоманка.

– Брехуха, – сказав Стінк.

– Поверніться за п'ять хвилин, – попросила Джуді. – До того часу в мене буде лихоманка.

– Брехуха, брехуха, брехуха!

Якби ж тільки в неї був кір. Чи вітрянка. Чи... СВИНКА! Від свинки болить голова. Болить горло і не рухається шия. Щоки набрякають, як у Шалама-Балама. Джуді запхала льодяник за щоку і надула щоки, як у Шалама-Балама.

– Свинка! – сказала лікарка Джуді. – Гадаю, у мене свинка! Справді!

– Свинка! – повторив Стінк. – Аж ніяк. У тебе щеплення. Від свинки. У нас обох. Так, мамо?

– Так, – відповіла мама. – Стінк має рацію.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

– Може, одна свинка все ж проскочила.

– Скидається на те, що хтось не хоче сьогодні йти до школи, – зауважила мама.

– Можна? Можна, я лишуся вдома, мамо? Обіцяю, що буду хворою. Цілий день.

– Помірйаймо температуру, – сказала мама і витягла термометр із футляра.

– Котяча шерсть? – придивилася вона. – Це котяча шерсть на термометрі?

– Вона завжди примушує Мишу висолопити язика й міряє котячу температуру, – поскаржився Стінк.

Мама похитала головою й пішла мити термометр. Коли повернулася, помірjala Джуді температуру.